

Светослав Диамандиев

КОЯ Е РОЖДЕНАТА ДАТА НА БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВНОСТ В ЕВРОПА

Благодаря на ст.н.с. д-р Петър Добрев за благотворното му влияние върху моето историческо мислене.

Именникът на българските канове е онзи изключителен домашен източник на сведения за българската история, който хвърля обилната светлина върху датите на възцаряване на първите български канове до Умор. Заедно с това той носи закодирана информация, от която можем да възстановим пълната дата в година, месец и ден, на която е била обявена властта на българския кан Авитохол, като първи владетел на българите в Европа. В този смисъл на датата може да се гледа като на началото на българска власт на стария континент.

За пълнота на изложението се дава частичен превод на Именника на съвременен български език(по П.Добрев):

Авитохол живя 300 години. А родът му бе Дуло. Годината му ДИЛОМ ТВИРЕМ.

Ирник живя 150 години. Родът му бе Дуло. Годината му ДИЛОМ ТВИРЕМ.

Гостун - този бе наместник – 2 години. Родът му Ерми. Годината му ДОХС ТВИРЕМ.

Коурт държа 60 години. Родът му Дуло. Годината му ШЕГОР ВЕЧЕМ.

Безмер - три години. Родът му Дуло. Годината му ШЕГОР ВЕЧЕМ.

Тези 5 князе царуваха 515 години от другата страна на Дунава с остригани глави. А след това дойде Исперих от тази страна на Дунава, както е и досега.

Исперих - шестдесет и една година. Родът му Дуло. Годината му ВЕРЕНИ АЛЕМ.

Тервел - 21 години. Родът му Дуло. Годината му ТЕКУ ЧИТЕМ.

Твирем - 28 години. Родът му Дуло. Годината му ДВАН ШЕХТЕМ.

Севар - 15 години. Родът му Дуло. Годината му ТОХ АЛТОМ.

Кормисош - 17 години. А родът му бе Вокил. Годината му ШЕГОР ТВИРЕМ. Този княз отстрани благословения от Бога род Дулов (според последния превод на П.Добрев).

Винех - 7 години. Родът му Вокил. Годината му ИМЕНШЕГОР АЛЕМ.

Телец - три години. Родът му Угаин. А годината му СОМОР АЛТЕМ.

Умор - 40 дни. Родът му Вокил. *Годината му ДИЛОМ ТУТОМ.*

Знае се, че записаните в Именника "години" след името на кана, са срок на участие във властта ("годините му"), а в края на текста за всеки кан, след думата "жезълът му", е записана и датата на неговото възцаряване, изразена с година и месец по Българския циклов дванадесетгодишен календар.

Напр. **Севар** – 15 години. Родът му Дуло.Годината му ТОХ АЛТОМ.

Единствено в текста за Умор са използвани за периода на кануването му 40 дни:

Умор – 40 дни. Родът му Вокил. Годината му Дилом Тутом.

Този факт е твърде озадачаващ. При изследването на Именника Петър Добрев ("Царственик на българското достолепие" С. 1998) установи, че от възшествието на Авитохол до датата на възцаряването на Умор са натрупани 599 години и 10 месеца. Той предположи напълно основателно, че с прибавянето на новите 40 дни българският царственик би следвало да завърши в дата, отстояща от датата на Авитохол на точно 600 години (в години и месеци). Такъв срок, както сочат справочниците, е юбилеен. В нашия случай това са 50 цикъла по 12 календарни години от Българския циклов дванадесетгодишен календар. (Според евреите юбилей се нарича единствено 50-тата годишнина на определено събитие и в т.ч. живот на хората.). Възприемам постановката на Добрев за обхвата на Именника от 600 г. като основателна и виждам в същите 40 дена един елегантен начин да е бил посочен от българския хронист деня на възшествието на УМОР("Датите на възцаряването на българските канове до Умор", Ст. Загора 2006).

Нека разсъждаваме: Работите по написването на Именника са завършили по време на царуването на последно записания в Именника владетел УМОР, който е използвал властта си, за да закодира за поколенията денят на своето възцаряване заедно с ознаменуването на изминалите 600 г. от "годината" на Авитохол – година ДИЛОМ (змия), месец ТВИРЕМ (четвърти), според преводите на календарните понятия от Добрев.

Ако се разглежда Именникът като списък на канове, **без да се търси връзка на крайната му дата с деня на възшествието на УМОР**, той можеше да бъде продължен при следващите владетели и още повече при транслитерирането му с Глаголица при цар Симеон Велики. Също така хронологическият списък би могъл да се завърши и по време на управлението на държавата от УМОР без указание за продължителността на това управление с примерния текст: **Умор – родът му Вокил. Годината му Дилом Тутом.**

В този случай общият период, който се обхваща от Именника ще бъде 599 г. и 10 м., а за УМОР сведението се ограничава само в годината и месеца на възцаряването му.

П. Добрев преведе наименованията на месеците от езика на Аспарух на съвременен български език така: АЛЕМ – първи, ТУТОМ – втори, ЧИТЕМ – трети и ТВИРЕМ -четвърти месец и т.н. За да се спази установения в Именника общ стил и се достигне до юбилейната крайна дата ДИЛОМ ТВИРЕМ (съща като датата на Авитохол), е било достатъчно да се запише за период на властване след името Умор : "два месеца", по който начин месеците на крайната дата на Именника биха станали четири (тутом плюс 2 месеца е твирем). Да, но авторите на този уникален летопис са използвали по изключение дни и то точно "40 дни". Това на пръв поглед е необичайно, но не е случайно. Летописецът очевидно е искал да ни отпрати с добавката от 40 дни към месец "твирем" и **заедно с това да ни даде и допълнителното сведение.**

Не може да има съмнение, че посоченият владетелски срок на Умор от 40 дни не е пълният период на управлението на държавата от него, защото ако в тези 40 дни е

било ограничено управлението му, щеше да бъде известен и наследникът на трона, (който единствен е могъл да одобри списъка) и той щеше да бъде записан с името си, а Именникът щеше да завърши със следните предполагаеми текстове:

Умор – два месеца. Родът му Вокил. Годината му Дилом Тутом.

Токту - Родът му (неизвестен на науката). **Годината му Дилом Твирем.**

Записаните „два месеца“ на УМОР биха довели хронологията до очакваната юбилейна крайна дата **Дилом Твирем**, но би била пропусната целта, която си е поставил летописецът с 40-те дни. Срок на царуване на Токту (годиниите му) не би могло да бъдат записани, поради това, че по задание този срок за все още властващ кан е неизвестен. Така между **годината на Авитохол ДИЛОМ ТВИРЕМ** и **годината ДИЛОМ ТВИРЕМ на възцаряване на последния по списъка предполагаем кан Токту се получават точно 600 години**. Но летописецът не е постъпил така.

Макар и ненаписана, последната дата на Именника е сбор от "Дилом тутом" и 40 дена, която не е точка от линията на времето, изразена с година и месец, а специфична сумарна дата. Това е съвсем правдоподобно, защото **въпросните 40 дена са произволно, но не случайно избрани**. Поради липса на друга опорна точка може да се предположи, че **датата от месеца ТВИРЕМ, на която завършва срокът от 40 дни е първия ден от четвъртия български месец (ТВИРЕМ)**. Така се постига интервала между датите на Авитохол и Умор от пълни 600 години, според замисъла на летописеца.

ПОРЪЧИТЕЛ ЗА СЪТВОРЕНИЕТО НА ИМЕННИКА МОЖЕ ДА Е БИЛ НЯКОЙ ОТ ПРЕДШЕСТВЕНИЦИТЕ НА УМОР, НО ЗАВЪРШВАНЕТО НА ХРОНОГРАФА Е СТАНАЛО ПРЕЗ ВРЕМЕ НА НЕГОВОТО ЦАРУВАНЕ. МОТИВЪТ Е ЯСЕН - ОЗНАМЕНУВАНЕ НА 600 години БЪЛГАРСКА **ДЪРЖАВНОСТ** В ЕВРОПА.

За да стане по-лесно разбираем прехода от Българския циклов към християнския календар се дават следните пояснения:

Уникалната дата 22 декември има народното наименование Еднажден и е извън обема на месеците – нулев ден. Съответно първият ден на първия месец от БЪЛГАРСКИЯ ЦИКЛОВ ДВНАДЕСЕТГОДИШЕН КАЛЕНДАР е по днешното ни християнско календарно мерене 23 декември. Месец АЛЕМ (първи) има 31 дена, а вторият (ТУТОМ) и третият (ЧИТЕМ) месец - по 30 дена. Така българските месеци имат дните от християнските както следва :

Първият - АЛЕМ:	23, 24, 25,29, 30, 31 декември –	общо 9 дни
	1, 2, 3,21, 22 януари	- общо 22 дни

		Всичко 31 дни
Вторият - ТУТОМ:	23, 24, 25, 31 януари	- общо 9 дни,
	1, 2, 3,13.....20, 21 февруари	– общо 21 дни

		Всичко 30 дни

Третият - ЧИТЕМ: 22, 23, 24,..... 27, 28 февруари - общо 7 дни
1, 2, 3,.....22, 23 март - общо 23 дни

Всичко 30 дни

Четвъртият - ТВИРЕМ: 24, 25, 26,.....30, 31 март - общо 8 дни
1, 2, 3, 22, 23 април - общо 23 дни

Всичко 31 дни

По този начин, ако в Именника е зашифрована дата на възцаряването на Умор, тя се изчислява като от първия ден на четвъртия български месец Твирем (според илюстрацията - 24 март по християнското летоброене) извадим 40 дни (24 дена от март и 16 дни от февруари), като броим началния ден 24 март и последния ден 13 февруари в рамките на 40-те дена. Така според логическата постройка **22 тутом (13 февруари) е първият ден от управлението на УМОР, т.е. датата на неговото интронизиране.** С прибавянето на кодовите 40 дни към 22-ри тутом се получава сборната крайна дата на Именника **ДИЛОМ ТВИРЕМ в първия ден на месец ТВИРЕМ.** Изчисленията важат за невисокосна година, каквато е 765 г.

Установената така **крайна дата на Именника е Първия ден от месец ТВИРЕМ (четвърти) на година ДИЛОМ (змия), която е година 6270 от Сътворението на света по Българската ера с корекционна константа 5505.** Вече беше обосновано, че Именникът е създаден, за да се ознаменува 600 години българска власт в Европа. Това дава простата връзка с **ДАТАТА НА ВЪЗШЕСТВИЕТО НА ПЪРВИЯ БЪЛГАРСКИ КАН НА ЕВРОПЕЙСКА ТЕРИТОРИЯ,** която е **Първият ден от месец ТВИРЕМ (четвърти) на година ДИЛОМ (змия), отстояща на 5670 години от Сътворението на света по Българската ера.**

Формулираната по Българския циклов дванадесетгодишен календар дата, когато властта над българите е била оглавена от кан Авитохол от рода Дуло, съответства съгласно привързването на Българското и Християнското летоброене на 24-ти март 165 г. сл. Хр. **Всичко до тук изложено дава основание да се ВЪЗПРИЕМЕ 24 МАРТ КАТО ДАТАТА НА УСТАНОВЯВАНЕТО НА ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА ВЛАСТ В ЕВРОПА, т.е. КАТО РОЖДЕНАТА ДАТА НА БЪЛГАРИЯ.**

Несъмнено датата на възцаряването на първия български владетел в Европа е била известна на летописците, след като са положили усилия да я зашифроват така изискано, че да можем да я възстановим след 13 века.

Водещите български историци трябва да ПОЛОЖАТ УСИЛИЯ да изградят единна позиция за РОЖДЕНАТА ДАТА НА БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВНОСТ на европейска територия дори и в несъгласие с изложеното. Това несъмнено е от важно значение за нашето национално самочувствие.

Светослав Диамандиев

Светослав Димитров Диамандиев е роден през месец "ЕЛЕМ" в годината на мишката – "СОМОР" в година 7441 от българското сътворение на света (през месец октомври на 1936 г. от Р.Хр.) в гр. Полски Тръмбеш обл. В.Търновска. Професионал и и общественик, той е с изострено гражданско чувство за принадлежност към държавата България и отговорност пред нейния народ. Извън разнообразната си публицистика, **той издаде вече три книги. Първата е посветена на "Годините на възцаряването на българските канове до Умор" и свързаното с разчитането на Именника на българските канове "Привързване на Българския циклов календар към Християнския календар" от 2006 г., втората е "Една представа за сливането на българи и славяни" от 2007 г.и последната му сериозна работа е „Неизвестните Кирил и Методий“. Той се шегува като обявява себе си за ИСТОРИЧЕСКИ КРИМИНАЛИСТ.**

Когато по-широк кръг от специалисти се запознаят с неговите работи, професионализмът му ще бъде оценен с много тревога и притеснения и ако не бъде обгърнат с плътно мълчание, ще предизвика много противоречия.

Отговорната българска историческа мисъл е длъжна да обяви активна позиция по темите, на които са посветени трудовете на Диамандиев, дори и в защита на остарялата славистика, което вече не става с пренебрежително мълчание.

Ст.н.с. инж.Емил Момчилов

Уважаеми проф. Бакалов,

позволявам си да Ви изпратя един кратък материал с тема, по която дискутирах в книгата си "Годините на възцаряване на българските канове до Умор." Поисках от П.Добрев да направим съавторство, но той за да отклони предложението ми, обяви, че българите от времето на Умор не са датирани в дни. Независимо от това аз признавам и отбелязвам с уважение направеното от същия, но допълвам моя анализ, с който изчислявам датата на възцаряването на Умор и във връзка с нея определям ПЪРВИЯ ДЕН от месец Твирем на българския календар като ден, в който се изпълват точно 600 години (в години, месеци и дни) от датата, на българската власт в Европа.

Прилагам Ви моя текст с молба да му хвърлите един поглед, защото възнамерявам да го представя на всемирния конгрес на българите през ноември във Варна.

Ако това е Първи Твирем, той според описания математически апарат е 24 март по Хр.Календар.

Хофард е направил необосновано предположение за 22 март, като е изходил от традицията, добила гражданско убеждение, че денят на пролетното равенденствие е 22 март. А то не е така. Астрономите ми дадоха следната справка за този ден:

163 г. - на 22 март в 6, 54 часа;

164 г. - на 21 март в 12,40 часа;

165 г. - на 21 март в 18,34 часа;

166 г. - на 22 март в 0,12 часа

167 г. - на 22 март в 6, 00 часа и

168 г. - на 21 март в 11,50 часа.

Така, че съображението на Хофард не отговаря на астрономическата истина, а освен това 21 и 22 март не влизат в месец Твирем от българския календар, т.е. не се закръглят точните 600 г., които мотивира П.Добрев и които са единствено основание да се пише по този начин Именникът.

Не може да се предполага, че хората, които са направили слънчевия календар с всичките му достойнства, не са имали технология да следят как се променят датите на четирите специфични слънцестоания в годината. Българите имам предвид.

В заключение Ви моля да ми отвърнете с няколко думи дали си струва да се направи опит да се предизвика едно всебългарско признание на дълговечността на нашата държава в Европа вече 1843 години! **ТОВА ЗВУЧИ АВТОРИТЕТНО**, нали? Убеден съм, че днес българите имат нужда от това. Мнението Ви, ако е положително ще бъде използвано само с Ваше съгласие. То обаче за мене има огромна стойност!

Накрая бих искал да допълня, че усилено работя по "старобългарския" (измислен като славянски) език и по българските азбуки. Изледвам редица най-съвременни автори и виждам как си затварят очите пред очевидните несъстоятелни решения на славистите от XIX век и стъпвайки върху абсурдите на тюркската теория и производния от нея извод, че българите са изчезнали в морето от славяни и езика им се е редуцирал до 20 думи, правят многотомна наука. Напр. Ив. Мирчев пише, че "старобългарският" език (очевидно по времето на Борис- IX в.) е бил с богата склонителна система, а по-късно през XV в. **"българският език е достигнал вече до пълен аналитичен строеж"**. Обяснението го знаете - някакво анонимно балканско влияние. Добре, нека е имало (откъде, Боже мой?) такова влияние, но за това време дали е могло да се промени така радикално нашия език?! А, продължава Мирчев, **"...всички славянски езици пазят сравнително добре старата склонителна система на праславянския език..."** Без коментар!

Това беше малко отклонение, но то ми дава повод да се запитам дали няма някой тежък учен да изрече с очакван ефект очевидните истини, защото думичките "Царят е гол" на такива детски души като моята не правят впечатление на печените жреци на религиозните догми в нашата историография и науката за българския език.

Впрочем това не ме смущава. Аз пиша за бъдещето!

С много непресторено уважение

Диамандиев

Уважаеми господин Диамандиев,

Забавих отговора си поради отсъствие от София, а и електронната ми поща е в Университета.

Вашето предложение за уточняване датата на възцаряване на Авитохол, във връзка с посочената дата в Именника за Умор, е напълно логична. Наглед посоченото време на управление от 40 дни не предизвиква колебание – толкова е стоял на престола. По-различното е изоставянето на обичайната темпорална определеност по месеци, очевидно (както Вие предполагате) за да се изпълни точно времето от 600 години. Това може да се забележи само при внимателно вглеждане в текста на Именника и аз го приемам като твърде достоверно.

Изчисленията на Хофард могат да се потвърдят или отхвърлят само на базата на точен компютърен астрономически прочит. Вие сте направил тази справка в Стара Загора (не си спомням точното название на лабораторията), която е меродавна. Така излиза, че дата на Авитохоловото възцаряване е 165 г. от Хр., 21 март 18,34 ч. Последното е по данни на астрономическото изчисление и едва ли е взето под внимание от съставителя на Летописа. По-скоро целта е била да се посочи датата 21 март.

Ако датата и часа на пролетното слънцестоене астрономически е такава, каквато е във Вашата таблица, възниква въпроса – каква е връзката между възцаряването на Авитохол и традицията на древните българи за този ден от годината? Ако този ден заема специално място в прабългарския годишен цикъл не е ли **НАРОЧНО** определен като начало на Авитохоловото възцаряване? Малко е вероятно **ФАКТИЧЕСКОТО СЪВПАДЕНИЕ** на този ден с денят на възшествието на престола. По-вероятно е, според мен, това да е търсено с оглед добре познатата числова семантика в различните религии на повечето от древните народи, към които несъмнено принадлежат българите. От тази изходна позиция определянето на кан-Уморовото възцаряване е вече лесно обяснима.

Натежава и другото съвпадение между реално отчетената година и смисловото съдържание на посоченото време – 50 цикъла по 12 календарни години (= 600 години).

Последното решава въпроса за избора на това време и причината за ЗАВЪРШВАНЕ на хронологическото повествование с царуването на кан Умор. Напълно съм съгласен с Вас, че сигурно това не е истинското време на неговото управление, но е визирано в датата, която запълва окръгления цикъл от $50 \times 12 = 600$ г. Много интересно наблюдение, което репликира становището, че на това място в това време съставителят на Летописа просто прекъсва повествованието. Защо така изненадващо и на пръв поглед безсмислено? Вашето становище осмисля целостта на паметника и изключва инциденти причини за прекратяването на разказа.

Около Именника ще има още много спорове относно авторството, оригиналния език на текста, времето на записа, целта и предназначението му. Част от най-важните отговори са изложени във Вашето становище. Не вярвам, да се възприеме от повечето учени, които продължават да вървят по утъпканите пътеки на досега сторено в това направление, но си струва да бъде публично огласено. Проблемът е, че Именника се разглежда като легендарно предание с малка фактологическа стойност. Оттам идва и съпротивата при приемане на датата 165 г. като начало на българската държавност. Много важно ще бъде за тази теза по-сигурното разчитане на Мадарския конник като символ на КАКВО? Дали подсъзнателно или по силата на инерционни внушения, но той бе посочен като ОСНОВЕН СИМВОЛ в последното допитване за характерологията на българската идентичност.

Желая Ви успех. Трябва да го огласите на Всебългарския конгрес. Дори и за скептиците ще бъде повод за размисъл, а това е вече НЕЩО.

21 юли 2008

Проф.Георги Бакалов

Бележка на автора.

Текстовете от писмото на проф. Бакалов, в които се споменава за изчисления на Хофарт, са в отговор на писмото, с което му изпратих статията си. В него споменах, че в книгата на Хофарт „От звездите към кръста“ С., 2004, е направена обосновка за първия ден от властта на Авитохол като 21 март 165 г. Тази дата се свързва с деня на пролетното слънце-стоене (равноденствие), което обаче през 165 г. е било на 22 март, според дадена ми от обсерваторията в Стара Загора информация. В Българското летоброене тази дата не е в месец ТВИРЕМ, а в месец ЧИТЕМ.

Писмото на проф. Бакалов се публикува след негово съгласие и без никаква намеса от моя страна.